

Mana Madliena

Madlienas pagasta informatīvā lapa

Nr. 291

2016. gada decembris

Bez maksas

Dot, lai iepriecinātu, lai padarītu kāda dzīvi vieglāku, lai palīdzētu! Kad dod, neprasot neko pretī, viss kļūst balts. Kā tikko uzsnidzis sniegs – balts un viegls.

Un nav jau tik svarīgs dāvanas izmērs vai cena, svarīgs ir nolūks – ar kādu tā pasniegta: „Es gribu, lai tev labi!” Tik vienkārši – vēlēties, lai kāds ir laimīgs. Atdot kaut ko no sevis, lai būtu citam. Ieraudzīt prieku otra sejā, vai tā nav labākā dāvana?

Dažreiz nav vajadzīgs daudz – kā tikai uzmundrinošs vārds īstajā brīdī, apskāviens. Svarīgi trāpīt, lai īstajā brīdī. Un visgrūtākais laikam ir trāpīt – ar palīdzību, ar pareizajiem vārdiem, jo ir otrs jāsajūt.

Vai maz ir uz pasaules kāds lielāks spēks kā došana? Visa pasaule balstās uz došanu un saņemšanu un atkal došanu un saņemšanu. Notiek nemītīga dāvināšana, kaut bieži nepamanīta. Kā sniega pārslā viena neveido sniega segu, tikai, sadedzējās kopā, tās var to

izdarīt, tā arī cilvēki nekad nevar bez tiem. Un līdzsvars iespējams tikai tad, ja tie, kam ir, dod tiem, kam nav, tāpēc ka vairāk ir to, kam nav...

Ir dzirdēts – jo vairāk dod, jo plašāka sirds. Jo plašāka sirds, jo piepildītāka dzīve. Jo piepildītāka dzīve, jo laimīgāka. Patiesi dodot, pazūd zaudējuma sajūta. Tā rodas no nespējas dalīties. Nevien negrib būt zaudētājs. Bet ko gan var iegūt atdodot? Varbūt to, ka kaut mazu mirkli cits kļuvis svarīgāks par sevi pašu. Kāds gudrais ir teicis šādus vārdus: „Viss pasaules prieks rodas no tā, ja vēlies redzēt laimīgus citus. Visas pasaules ciešanas rodas no tā, ja vēlies redzēt laimīgu tikai sevi.”

Lai Tu saņemtu vislabāko dāvanu uz pasaules – iespēju padarīt kādu citu laimīgu. Nav svarīgi, kā un ar ko, svarīgi, lai no sirds. Un tad pasaule kļūs baltāka.

Priecīgus Tev Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu!

Mareks Liepa

Mans ceļš vēl apsnidzis no rīta.
Balts. Nesamīts.
Kas atnāks pirmais
Un atstās iemītas pēdas
Kā zīmes, kā rakstu
Jaunai, baltai
Dienas lapas pusei?
Tad atkal
Pārklāsies sniegiem –
Sniegs ir mūžīgs
Un mūsu pēdas
Ir tikai mazi, nepastāvoši
Iespiedumi
Laika skrējā.
Mūžības krāsa ir balta.
Kā sniegs.
/ Lolita Gulbe/

Apsveicam decembra jubilārus

Viesturs Jēkabsons 80
Dzidra Rubene 75
Jānis Ozols – Ozoliņš 65
Anastasija Ikaunieca 60
Imants Jermacāns 60
Arnolds Teležis 55
Elmārs Kurpnieks 50
Maira Veckalniņa 50

Zvaigžņu lietus
nolīst klusi,
Visa zeme mirdzēt sāk.
Griežas gads uz otru pusi,
Balti Ziemassvētki nāk.

Lai Ziemassvētki atnāk ar gaišām domām, jaunām
cerībām, sapņiem un iespējām!

Mīlestības piepildītu, veselīgu, radošu un
krāsainu Jauno 2017. gadu!

VPIL „Taurenītis”

Lai
ziemas
saulgriežu zvaigznes
ikvienam nes debesu
gaišumu!

Lai nākamais gads ir bagāts ar labām
domām,
darbīgām dienām un priecīgiem atelpas
brīžiem!

Lai mūsu mājo un valda godaprāts,
neatlaidīga griba saprasties,
Paciest un palīdzēt!
(K. Apškrūma)

Gaišām domām bagātus Ziemassvētkus!

Vispārējā tipa pansionāts „Madliena”

...ikviens cilvēks var otram ko dot,
baltu sapni – buru, ar ko pasaulē traukt,
atbalstu, draudzīgi siltu smaidu
tāpat vien – pat ja negaida,
bez iemesla samīlot...

...ikviens cilvēks var otram ko dot,
debesis zilas, samtaini gleznainu rītu,
sajust, otram kas vajadzīgs,
un, ja grūti tam iet,
panākt preti dažus soļus.

...ikviens cilvēks var otram ko dot...
(J. Damroze)

Ziemassvētkos novēlam piedzīvot mazus un lielus
brīnumus un izbaudīt tos kopā ar saviem tuvajiem un
mīļajiem!

Lai Jaunajā gadā baltas domas un balti cilvēki visapkārt, lai
piepildās viss, kas sirdī kārots, un lai mums visiem kopīgi
izdodas padarīt pasauli daudz gaišāku un cilvēcīgāku!

Madlienas bibliotēkas kolektīvs

Mēs raugāties
uz debess krāšņo rotu,
Kur svētku drānās tērpiem mēness pats,
Ja pietiktu, viņš katram pārli dotu
Kā dāvanu no Ziemassvētku nakts.

Sniegoti baltus Ziemassvētkus un panākumiem
bagātu Jauno gadu!

K. Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skola

„Ziemassvētki ir
cilvēku iekšējās gaismas svētki. Mēs gaidām
mirdzumu no iekšienes. No sevis, no tā, kas sevī. Un, kad
uzmirdzēs raķešu gaisma un laukumos – egles, pasaules mirdzums televizorā
žilbinās acis, tad ziniet un apzinieties, ka tie ir tikai mazi ārēji atspīdumi no tās
nebeidzami milzīgās gaismas, kas mūsos jau ir, mūsos pašos no
sākumu sākumiem.” (Imants Ziedonis)

Lai gaiši un sirds silti Ziemassvētki un tikpat gaišs, piepildīts Jaunais gads!

Madlienas pagasta pārvalde

Tu esi
cilvēks – Tev ir
jāsapņo,
Tu esi cilvēks – Tev ir jālido.
Īpaši tagad, kad tik daudz darba un maz
laika...

Uz Ziemassvētkiem jāiet kājām – pa skaistu, baltu ceļu,
Kurš ved uz gaišumu –
Nebeidzamu gaišumu.

Ar rudens lietus un vēja notrauktām lapām, ar gurkstoša sniega
baltumu mūsu mājās un sirdīs ienāk Ziemassvētku mierpilnais ritums.
Skolas bērnos virmo neskaitāmu veicamo darbu virknējums, jo gada
laikā aizsāko gribas noslēgt ar padarīta darba un gandarījuma sajūtu.

Skolotāji aizvien vairāk meklē atbildes uz daudzajiem jautājumiem –
kā atrast vajadzīgo pieeju, kā pareizi aicināt un mudināt, kā
pārliecināt par spējām un varēšanu? Ziemassvētki ir gaišu domu un
labu darbu laiks. Meklēsim sevī spēku un laiku labajam un cēlajam, un
tad arī zem mūsu eglītes Ziemassvētku vecītis būs sarūpējis pārsteigumu
sirdij, prātam un dvēselei. Savās domās kaut uz brīdi pabūsīm kopā ar
tuvajiem un mīļajiem, kolēģiem, draugiem un domubiedriem,
apciemosim viņus un dāvēsim atkalredzēšanās prieku!

Lai silti, sirsnīgi un mīļi Ziemassvētki un prieka pilns un
dāsns Jaunais gads!

2016. gada nogalē

**Madlienas vidusskolas
direktors E. Viņķis**

Šis ir brīnuma gaidīšanas laiks,
kad krītoša sniegpārslas ienes mieru dvēselē un mūsu mājās.
Daba izdzīvo vistumšāko nakti, lai atkal dotu ceļu gaismai.
Ziemassvētku noskaņai piemīt brīnumaina spēja. Tā
iedvesmo, uzmundrina, iedrošina, akcentē dzīves
nepārtraukto tālākvirzību, rosina tiekties pēc labā sevī, savos
tuvākajos cilvēkos, darbabiedros un visā dzīvē. Šī noskaņa
liek ieklausīties sevī, tā dara mūs ikvienu vērīgāku, jūtīgāku
un palāvīgāku.

„Katrš rīts sniedz mums iespēju būt citādiem, nekā mēs
bijām vakar, tas sniedz mums izdevību būt labākiem, nekā
mēs bijām vakar, tas sniedz mums izaicinājumu sevi
pāraugt, sevi pilnveidot un sevi pārspēt.” /V. Viķe-Freiberga/

Lai Adventa laiks katrā mājā ir prieka, patīkamu
pārdomu, ģimenisku sarunu un mājīgu sajūtu piepildīts!
Novēlam visiem jums gaišus, mīļus Ziemassvētkus un svētīgu
Jauno 2017. gadu!

Madlienas kultūras nama kolektīvs

Pa novadu novadiem

Novembris – nozīmīgs mēnesis mūsu valsts vēsturē. Atzīmējot Latvijas Republikas proklamēšanas 98. gadadienu, Kārļa Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skolā 14. novembrī notika svinīgs koncerts. Tajā uzstājās 1.–3. klašu un 4.–8. klašu kori, kuru mākslinieciskā vadītāja ir Ilze Sprance. Dzirdējām latviešu komponistu dziesmas par dzimtenes skaistumu, krāšņumu un tās daudzveidīgo dabu. Muzikālus pārsteigumus sniedza vispārējo klavieru klašu audzēkņi, atskaņojot vienu latviešu komponista skaņdarbu. Tas bija liels izaicinājums pašiem audzēkņiem, jo kā specialitāte ir kāds cits mūzikas instruments.

Mākslas nodaļas 6. klases audzēknes – Patrīcija Laurinoviča, Linda Šķēla un Zenta Vītola – iepazīstināja ar

spilgtākajiem latviešu gleznotāju – J. Rozentāla, K. Hūna, I. Lancmaņa un Dž. Skulmes – mākslas darbiem un kultūrvēsturisko mantojumu Latvijas novadu

novados.

Lai svētku prieks un gaišās domas mūs vieno un spārno jauniem darbiem!

Ilva Kaulača

Fotokonkurss „Es savai Tēvzemei”

Gatavojoties Lāčplēša dienai un gaidāmajai Latvijas simtgadei, Latvijas Republikas Saeima rīkoja fotokonkursu „Es savai Tēvzemei”. No Madlienas vidusskolas konkursā piedalījās 10. klases skolnieces Māra Kļaviņa, Ketija Povha, 11. klases skolniece Anna Stauža un 12. klases skolnieces Undīne Piterniece un Airita Tirša. Kopumā fotokonkursam 56 autori iesūtīja 133 darbus.

10. novembrī Saeimas nama Lielajā vestibulā atklāja jauniešu uzvarētāju darbu izstādi un sveica fotodarbu autorus, kā arī pedagogus, kuri mudinājuši un palīdzējuši jauniešiem. Fotokonkursā uzvarēja mūsu skolas 10. klases skolniece Māra Kļaviņa. Viņas fotogrāfijā ir redzams Kokneses skats rudenī. Par savu meistardarbu Māra raksta: „Rudens Latvijas dabā ir īsts mākslinieks, tas izkrāso koku lapas īpaši krāšņas un liek apstāties ikdienas steigā, lai apbrīnotu šo skaisto mākslas darbu, ko viņš ir radījis. Tieši rudenī manā foto galerijā ir visvairāk dabas skatu, jo nav iespējams iet uz priekšu, nenoknipsējot brīnišķīgo dabas ainavu.”

Atklājot izstādi, Saeimas priekšsēdētāja Ināra Mūrniece pateicās jauniešiem par to, ka viņi savos darbos ir domājuši par Latviju, centušies ieraudzīt un parādīt citiem to, cik mūsu valsts ir skaista un cik daudz tā jauniešiem nozīmē.

Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas priekšsēdētājs Ainars Latkovskis izstādes atklāšanā jauniešiem teica paldies par lielo atsaucību un dalību fotokonkursā, ko komisija sadarbībā ar Jaunsardzes un informācijas centru organizē jau vairākus gadus.

Viesojoties Saeimā, jaunieši devās ekskursijā pa parlamentu, kā arī apmeklēja Saeimas Aizsardzības komisiju. Pēc viesošanās parlamentā konkursa uzvarētāji devās uz Ādažu militāro garnizonu.

Vēstures skolotāja Anita Jākobsone

Akordeona spēles svētki Madlienā

Visi konkursa dalībnieki

Kārļa Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skolā šī gada 26. novembrī norisinājās profesionālās ievirzes izglītības programmas „Taustiņinstrumentu spēle – Akordeona spēle” V Latvijas mūzikas skolu audzēkņu ansambļu un kameransambļu konkurss. Tajā piedalījās 25 Latvijas mūzikas skolu kolektīvi no Ulbrokas, Līvānu, Liepājas, Aizputes, Jelgavas, Krāslavas, Valkas, Talsu, Ludzas, Olaines, Limbažu, Babītes, Siguldas, Skrīveru, Madlienas un Rīgas mūzikas skolām. Dueti, trio, kvinteti un kameransambļi, kuru sastāvā bija vismaz viens akordeons, atskaņoja divus dažāda rakstura skaņdarbus. Varējām dzirdēt, kā dažādi instrumenti – arfa, vijoles, flautas, trompete, sitaminstrumenti un perkusijas – kopā ar akordeona tembriem veido atšķirīgu skaņu krāsu bagātību.

Katra konkursa dalībnieku uzstāšanās bija kā brīnišķīgs priekšnesums un radīja svētku sajūtu. Skolotājiem bija iespēja salīdzināt un smelties pieredzi no citu novadu skolu kolēģu radošās pieejas kolektīvās muzicēšanas formu meklējumos. Konkursu vērtēja nopietna žūrija – Limbažu mūzikas skolas akordeona spēles nodaļas vadītāja Indra Rudzīte, Zemgales reģiona un Jelgavas mūzikas vidusskolas akordeona spēles nodaļas metodiskā vadītāja, aranžējumu un pārlikumu veidotāja 7 akordeona spēles grāmatām – Ludmila Furmanova un vairāku starptautisko konkursu laureāte, Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas magistrante, studējusi Romas Santa Cecilia mūzikas akadēmijā, Viļņas Mūzikas un teātra akadēmijas katedras vadītāja asistente – Samanta Čipinska.

Konkursa Grand Prix balvu ieguva Pārdaugavas Mūzikas un mākslas

skolas akordeonistu duets – Renāts Vanags un Arvīds Gills, pedagogs Svetlana Catlaka. Vienīgais kolektīvs no Ogres novada – K. Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skolas trio – Marks Kiseļovs (akordeons), Samanta Ozola (flauta) un Reinis Jurka (klavieres), skolotāja Marita Karpa, ieguva 2. vietu kameransambļu kategorijā. Konkursā tika vērtēta ne tikai audzēkņu uzstāšanās, bet arī pedagogu darbs aranžiju un pārlikumu veidošanā. Balvu par labāko skaņdarba pārlikumu saņēma Skrīveru Mūzikas un mākslas skolas skolotāja Marita Karpa, bet par labāko skaņdarbu aranžējumu – Jāzepa Mediņa Rīgas 1. mūzikas skolas skolotāja Līga Catlaka. Noslēgumā visi konkursa dalībnieki saņēma diplomus un suvenīrus – kokā darinātus dāvanu maisiņus, bet pedagogi – ziedus un pateicību par ieguldīto darbu audzēkņu sagatavošanā konkursam. Konkurss Madlienā bija reizē arī kā 5. jubilejas konkurss, un paldies teicām Limbažu mūzikas skolai, Jāzepa Mediņa Rīgas 1. mūzikas skolai un Jāņa Cimzes mūzikas skolai par dalību visos piecos konkursos un Latgales priekš-

pilsētas Mūzikas un mākslas skolai, Siguldas Mākslu skolai „Baltais flīgelis” un Ulbrokas Mūzikas un mākslas skolai par dalību četros Madlienā rīkotajos konkursos.

Kā muzikāla dāvana izskanēja noslēguma koncerts, kurā uzstājās Jāzepa Mediņa Rīgas mūzikas vidusskolas akordeonistu kvartets, pedagogs Jurijs Rižovs, kā arī brīnišķīgais trio „Mediante”, kurā kopā ar akordeonistu Māri Rozenfeldu un solisti Laini Liepiņu uzstājās arī mūsu skolas absolvente Zane Jankuna.

Konkursa dalībnieki izteica atzinīgus vārdus un pateicību par konkursa organizatoru viesmīlību, par garšīgajām pusdienām Madlienas vidusskolas ēdnīcā, gardajiem kļņģeriem no SIA „Rasas Madlienā” un mākslinieka Jura Cepures veidotajiem oriģinālajiem suvenīriem. Arī mēs vēlamies pateikties visiem, kas piedalījās konkursā un palīdzēja radīt šos svētkus Madlienā. Tiksimies atkal pēc diviem gadiem!

Kārļa Kažociņa Madlienas mūzikas un mākslas skolas direktore Vita Ervalde

Trio Mediante- no kreisās Māris Rozenfelds, Zane Jankuna un Laine Liepiņa

Laiks starp rudeni un zimu

Novembris ir pārdomu laiks, bet reizē arī nozīmīgs, svētīgs un svētkiem bagāts mēnesis. Jau otro gadu, turpinot iesākto tradīciju, 3. novembrī „Saulespuķes” grupas bērnu ansamblis – Andris Tumans, Deina Valnere, Niks Rābe, Helēna Plūge, Džulians Beļinskis, Patrīcija Anna Rone, Kristofers Robins Zariņš – un mūzikas skolotāja Ilva Kaulača devās braucienā uz Ogres PII „Riekstiņš”, lai piedalītos Ogres novada vispārējās pirmsskolas izglītības iestāžu bērnu vokālo ansambļu sadziedāšanās svētkos „Kopā jautrāk”. Bērniem tā bija lieliska iespēja uzstāties, parādīt sevi, dziedāt, būt kopā un piedalīties jautrās rotaļās. „Saulespuķes” grupas dziedātāju izpildījumā skanēja dziesma „Es ar vēju”, izmantojot mūzikas instrumentus – blokflautas un „skanošos gliemežvākus”, kas padarīja priekšnesumu izteiksmīgu un tēlainu. Svētku noslēgumā bija interesanti satikties ar bērnu dziedātās dziesmas teksta un mūzikas autori, Latvijas Pirmsskolas mūzikas izglītības asociācijas valdes priekšsēdētāju Aiju Ozolu, kura bija uzaicināta kā goda viesis. Bija patīkami dzirdēt no viņas atzinīgus vārdus, kopīgi nofotografēties, kā arī saņemt balvas, pateicības rakstu un saldu kliņģeri no svētku organizatoriem.

Tuvojoties gadskārtu ieražu svētkiem Mārtiņiem, šoreiz tos svinējām grupās. „Zvaniņa” un „Vizbulītes” grupas svētkus sagaidīja, ejot rotaļās, dziedot dziesmas, piedaloties „gaiļu cīņās”, gatavojot kolektīvo darbu „Mārtiņgailis”, kuru rotāja ar krāsainiem papīra gabaliņiem plēšanas tehnikā, vērojot laika apstākļus, lai pārliecinātos, vai piepildīsies ticējums – kāds laiks Mārtiņos, tāds būs Ziemassvētkos. Šogad Mārtiņi pārsteidza ar bagātu sniega daudzumu, tā ka vērosim, vai tikpat daudz sniega būs arī Ziemassvētkos. Pēc šīm aktivitātēm skolotājas Velga Mača un Sanita Markovska visus Mārtiņbērnus iepriecināja ar pašgatavotiem našķiem – gardām „Gotiņām” un medus cepumiem. „Pienenītes” un vecāko grupu bērni no „Pīpenītes” un „Saulespuķes” devās kā ķekatnieki maskotā gājienā pa iestādi, skaļi dziedot, dimdinot un izrībinot visus stūrus un kaktus, laimes vēlēdami un sliktu projām dzīdami, lai nepadotos tumsas varai, bet godam sagaidītu saules atgriešanos Ziemassvētkos.

11. novembrī, sagaidot Lāčplēša dienu, 5–6 gadīgās gru-

pas ar skolotājām, skolotāju palīgiem devās pie pieminētā Madlienas brīvības cīnītājiem, lai noliktu ziedus, iedegtu svečītes un godinātu kritušo cīnītāju un varoņu piemiņu. Šajā nozīmīgajā brīdī mēs bijām kopā ar Madlienas vidusskolas audzēkņiem. Bērni ar interesi vēroja lāpu gājienu, klausījās svinīgās uzrunas un noslēgumā kopā ar visiem nodziedāja Latvijas valsts himnu „Dievs, svētī Latviju!”.

15. novembrī pirmsskolā „Taurenītis” atzīmējām Latvijas 98. dzimšanas dienas pasākumu „Rīgas tornī gailis sēž”. Šis bija stāsts par to, kā Gailis (skolotāja Velga Mača) devās uz Rīgu, lai līdz Latvijas jubilejai paspētu uzdāvināt dāvanu – Rīgas torņa zelta gaili, kas turpmāk būs goda vietā pils torņa galā. Ceļš uz pilsētu Gailim bija tāls un grūts, jo viņš apmaldījās mežā. Ar gudru padomu palīdzēja Meža māte (skolotāja Zane Kalniņa). Lai nokļūtu pils tornī, Gailim vajadzēja paveikt labus darbus, kuros iesaistījās grupu bērni, skandējot tautasdziesmas par kokiem, kuri aug mežā – liepām, ozoliem, kļavām, priedēm un eglēm, bet rotaļā parādīja, kā stāda ozolus un lasa ozolzīles. Gailis kopā ar bērniem klausījās putnu balsis, gāja rotaļās, dziedāja dziesmas par putniem – čaklo cielvau, cīrulīti mazputniņu, meža dakteri dzeni, ziņu piensēju žagatu un pūcīti, kura atnāca uz zvirbuļa kāzām neaicināta, kā arī par meža dzīvniekiem – ežiem, lāčiem, vāverēm. Pēc labi padarīta darba Gailis kopā ar bērniem lepojās, ka paveikuši Latvijai labu darbu – iestādījuši kokus, izbaudījuši dabas skaistumu, iepazīstot mežus, pļavas, upes, kalnus un lejas. Nu bija pienācis laiks steigties tālāk uz Rīgu, lai torņa galā uzliktu zelta gaili, kur tas sēž vēl šodien. Svētku nedēļas izskaņā, 17. novembrī, pie mums viesojās mākslinieki ar muzikālu izrādi „Skursteņslauķi”.

Vēl rit pēdējās novembra dienas, bet pavisam tuvu Ziemassvētku laiks, kad tiksimies „Ziemassvētku eglītēs”. 19. decembrī 16.00 – „Pīpenītes” grupā, 17.00 – „Saulespuķes” grupā. 20. decembrī 9.30 – „Magonītes” grupā, 10.30 – „Zvaniņa” grupā, 16.00 – „Pienenītes” grupā, 17.00 – „Vizbulītes” grupā.

VPII „Taurenītis” vadītājas vietniece izglītības jomā

Aija Simsone

Tļau vairāk nekā gadu lasītājus priecē Madlienas vidusskolas absolventu atmiņu stāsti par sevi, bērnību, aizrautīgajiem skolas gadiem, jaukajiem un darbīgajiem skolotājiem un gūtājam atziņām, ka skola ir tā, kas devusi vērtīgus padomus un labu pamatu tālākai izaugsmei. Šajā avīzes numurā varēsiet iepazīties ar diviem interesantiem stāstiem, kuru autori ir Agnese Jankuna, 31. izlaidums (2005. gads) un Zita Zariņa (Vucina), 17. izlaidums (1991. gads).

Skaistais, darbīgais un jaukais skolas laiks

Esmu dzimusi un uzaugusi Madlienā. Mamma bija bērnudārza audzinātāja, bet tētis – celtnieks. Ģimenē esmu pirmdzimtā. Jau agri, no viena gada vecuma, sāku apmeklēt Madlienas bērnudārzu. Kad paaugos, dārziņa vecākajās grupiņās, apliecinot savu patstāvību, tumšajos vakaros viena pati nācu mājās, jo mammai bija jāpieskata mazā māsa un ar mani auklēties vairs nebija laika. Mūsu ģimene dzīvoja jaunā daudzdzīvokļu mājā. Ar spēļu biedriem labi sapratos, un starp mums problēmu nebija. Visi kopā dzīvojām, spēlējāmies, arī strīdējāmies, lielie pieskatīja mazos, mazie – lielos... Kopā taču vienmēr jautrāk!

1980. gada 1. septembrī kopā ar saviem vienaudžiem kāpu Madlienas vidusskolas kalnā. Te saņēmām dāvanā pirmo mācību grāmatu ar gaili – „Ābeci”, vēl šodien tā ir saglabājusies, jo taču vēsturiska. Tās dienas fotogrāfijā redzu, ka rokās ir gladiolas – gandrīz manā augumā. Bet plati smaidīt gan laikam toreiz nevajadzēja, jo priekšējie zobi nesen kā izkrituši... Tajā gadā pirmklasnieku bija daudz, tādēļ tika izveidotas divas klases: „ācīši” un „bēcīši”. Es biju „bēcīšos”, un mūsu pirmā sākumskolas audzinātāja bija jauna skolotāja Elga Ozoliņa, vēlāk viņu nomainīja Ruta Jēkabsons. Mums, mazajiem, bija „grūtas” mācību stund-

as – glītrakstīšana, mācījāmies arī satiksmes noteikumus, uzzinājām par krustojumiem, „zebrām” un luksoforiem. Bet nesapratu, kam tas mums, lauku bērniem, jo uz Rīgu vienus tāpat nelaidīs.

Starp stundām bija laiks arī atpūtai, un starpbrīžos gāja vaļā spēles „sunīši” un „kājiņas”, tas bija jautri, bet reizē arī ļoti skaļi. Lai mūs, skolēnus, noturētu kaut kādos rāmjos, tikām radināti pie kārtības. Starpbrīžos mūs sadalīja pa pārišiem, lēnā solī riņķojām pa gaiteni, skolas dežuranti visus pieskatīja. Agros rudenos un vēlos pavasaros, kad laukā bija saulains, starpbrīžus jautri pavadījām skolas pagalmā. Tajā laikā meitenēm bija iecienīta lēkšana ar gumiju, „klasītes” ar krītu uz asfalta vai lēkšana ar lecamauklu. Skolas parkā dzīvoja vāveres. Tām tika uzmeistarota barotava, un mēs, bērni, nesām maizi no skolas kopgalda. Liels prieks bija vērot no attāluma bailīgās kuplastes, kas nāca pie barotavas mīloties.

Audzinātāja pamatskolā bija Vanda Kalniņa, jauna un mīla bioloģijas skolotāja. Lielais bioloģijas kabinets nu kļuva par mūsu klasi. Te bija ļoti daudz istabas puķu, visapkārt skaistums un zaļums. Mums puķes bija jākopj un jālaista.

Šajā laikā mēs no oktobrēniem pārtapām par pionieriem. Skolas pionieru vadītāja bija skolotāja Brigita Zukule, kura organizēja daudz dažādu pasākumu un konkursu. Ar lielu patiku piedalījās konkursos, kur gājām pa „stacijām” un mūs testēja, uzdodot erudīcijas un

(turpinājums 7. lappusē)

atjautības jautājumus. Katru gadu pionieriem notika ierindas skate, kurā klases sacentās savā starpā par vislabāk izpildīto soļošanu. Meitenēm obligāta prasība bija baltas kurpes. Veikalos preču piedāvājums bija diezgan vienveidīgs, tādēļ mūsu mammām nācās būt atjautīgām. Vienu gadu ar baltas krāsas aerosoliņa palīdzību dažu minūšu laikā sarkanas kurpes tapa par baltām.

Nomainījās klases audzinātāja – Valija Poļaka, jauna un eleganta skolotāja, mūs audzināja līdz pat 12. klases absolvēšanai. Viņa mācīja bioloģiju un ķīmiju, vēlāk arī darbmācību meitenēm. Audzinātājas vaļsprieks bija adīšana, tādēļ skolotāja ikdienā nēsāja pašas darinātos elegantos dzijas tērpus. Tā nu mēs, bariņš klases meiteņu, vēloties kaut ko no rokdarbu mākslas apgūt, gājām vakaros pie skolotājas uz mājām. Darinājām smalki izšūtus laktiņus kā dāvanu mūsu mammām Starptautiskajā sieviešu dienā – 8. martā.

Latviešu valodas un literatūras skolotāja mūsu klasei bija Dzidra Megi, stingra, radoša un pieredzējusi. Kad bijām bērni, pat nedaudz baidījāmies no skolotājas. Man nepatika rakstīt sacerējumus, bet dažu labu gramatikas likumu vēl šodien atceros. Dz. Megi mūsu klasē laikam bija saskatījusi zināmu radošo potenciālu un iestudēja Hermaņa Paukša lugu „Uzmanību – cūka!!!” Vivita Landsmane tika pie galvenās lomas, man bija maza epizodiska loma – sanitārs zaķis. Tas bija liels un saviļņojošs piedzīvojums, un mēs ar lielu prieku nospēlējām dažas izrādes gan uz Madlienas, gan kaimiņu ciema kultūras nama skatuve. Citu reizi skolotāja mums palīdzēja sagatavot kādu apjomīgu un interesantu Jaungada izrādi, kas bija veltīta tautasdziesmām, teikām un ticējumiem par Rīgu. Kaut vairāk būtu tādu radošu skolotāju, kas spēj bērnus aizraut ar pareizām lietām!

Fizikultūru mācīja skolotājs Andris Šrāders, stingrs un reizē arī jautrs. Stundās vienmēr bija disciplīna, nopietna, organizēta sportošana, nebija nekādas „ņūņņāšanās”. Būdams labā omā, mēdza arī pajokot. Reiz skolotājs nodēvēja Sandru Možeiko par Brīnumiņu, tā šis vārds „pielipa” viņai uz visu skolas laiku.

Krievu valodu un literatūru mācījos pie Klavdijas Bušas, ļoti jaukas un

sirsnīgas skolotājas. Pateicoties viņas izdomai un radošumam, krievu valodas un literatūras stundas nekad nebija garlaicīgas. Kādā aukstā dienā biju tā plānāk saģērbusies un laikam jau man nedaudz sala. Skolotāja to pamanīja, un bez vārda runas man uz pleciem uzgūla viņas siltais vilnas lakats.

Ģeogrāfijā tikām pie jauna un jautra skolotāja Mārtiņa Oša. Viņš vadīja arī tādu kā tūrisma orientēšanās pulciņu, un mūsu klases lielākā daļa skolēnu, ļaujoties skolotāja avantūrisma garam, tajā darbojās. Tā apguvām jaunās tūrisma prasmes, kā, piemēram, uz ātrumu uzliet telti, braucām uz sacensībām, devāmies gan tuvos, gan tālos pārgājienos. Mani divi tālākie pārgājieni bija Karpatu un Urālu kalnos. Smagais „jermaks” (liela tūrisma mugursoma) plecos, un uz priekšu pretī nezināmajam un satraucošajam! Tad uzzināju, ka garšīgu brokastu putru var pagatavot no mannā putraimiem un sausā piena maisījuma zīdaiņiem „Maļutka”. Un vēl, ka pēc garas pārgājiena dienas nav nekā labāka vakariņās par makaroniem ar „tušonku” (gaļas konservi), kas pagatavoti uz ugunsкура.

Algebru un ģeometriju mums mācīja gudra, labestīga un akurāta skolotāja Aina Šrādere. Viņas kabinetā auga citronkoks, kurš dažkārt piesaistīja skolēnu uzmanību. Atzīšos, ka arī es kā daudzi nevarēju pretoties kārdinājumam viegli paberzēt plaukstās šī koka lapas, jo vēlāk gaisā un uz rokām nu bija tik tīkamais citrusa aromāts. Jau tajā laikā iepatikās matemātika, un man noteikti paveicās ar jauko skolotāju. Lai arī A. Šrādere bija prasīga, tomēr mācīties šo priekšmetu nebija grūti. Sistemātiskā un pārdomātā apmācība nesa savus „augļus”. Kopā ar sola biedreni un draudzeni Ivetu Mucenieti samērā bieži startējām rajona un atklātajās valsts matemātikas olimpiādēs. Ar laiku sapratu, ka āķīgu matemātikas uzdevumu risināšana man sagādā azartisku prieku.

Pēc Madlienas vidusskolas absolvēšanas 1991. gadā (17. izlaidums) iestājos Latvijas Universitātes Fizikas un matemātikas fakultātē. Pirmais kurss bija šoks, jo te man neviens vairs „mutē zināšanas nelēja”, nācās mainīt sevi, savu domāšanu, kļūt patstāvīgai. Studiju laikā sajutu vēlmi dziedāt un iestājos LU studentu korī „Juventus”.

Šis laiks pavēra man vēl plašākas personīgās izaugsmes iespējas. Ar kori apceļoju daudzas Eiropas valstis, iepazinu starptautiskos studentu dziesmu svētkus Igaunijā un, protams, arī Dziesmu un deju svētkus Rīgā.

Pēc bakalaura programmas beigšanas 1996. gadā ieguvu matemātikas skolotājas diplomu un uzsāku darbu par matemātikas skolotāju Rīgā. Paralēli darbam turpināju studijas savā fakultātē un ieguvu maģistra grādu matemātikā. Maģistra studiju programmu apzināti izvēlējos tieši pie profesora Agņa Andžāna, ko biju jau iepazinusi skolas laikā, piedaloties olimpiādēs. Te nu varu palepoties ar savu artavu izglītības jomā – studiju programmas ietvaros esmu piedalījies kādas mācību grāmatas tapšanā: „Mācību līdzeklis 8. klases ģeometrijas kursam par riņķiem”, autoru kolektīvs – Andžāns Agnis, Blūma Laine, Falkenšteine Elīna, Vucina Zita, Zvirbule Zaiga.

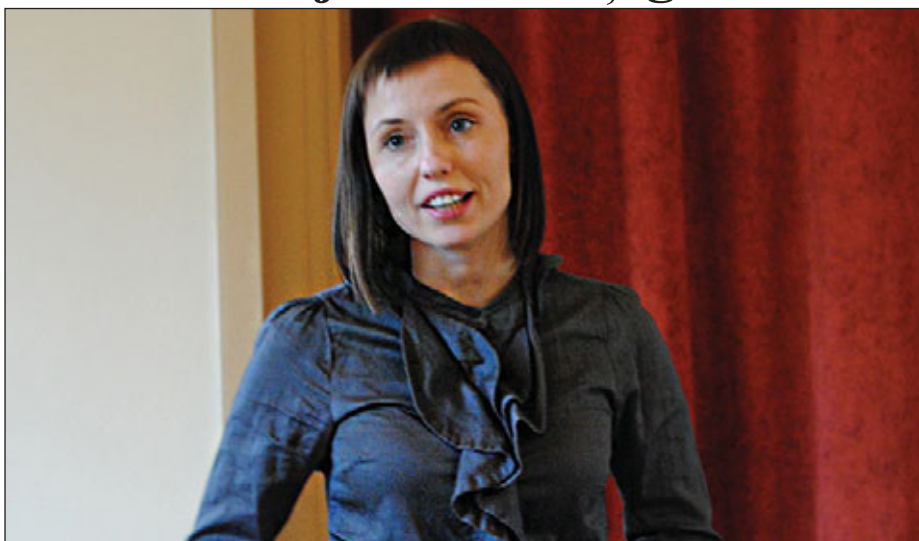
Nostrādājusi kādu laiku skolā, izlēmu savus spēkus pamēģināt citā jomā. Jaunu izaicinājumu meklējumos nokļuvu gan darbā LR Finanšu ministrijā, gan privātajās firmās, strādājot uzskaites grāmatvedības jomā. 2001. gadā izmācījos un ieguvu otru arodu – bilancspējīga grāmatveža kvalifikāciju. Tālāk uzsāku darbu, sniedzot grāmatvedības pakalpojumus maziem uzņēmumiem, un to daru vēl joprojām. Pašlaik no izglītības sfēras esmu aizgājusi, bet, kas zina, kā būs nākotnē.

Mana ģimene ir vīrs Mārtiņš un meita Ance (12 gadi). Meita ir muzikāla, dzied, spēlē un dejo tautas dejas. Mums visiem trim ļoti patīk pastaigas, pārgājieni vai izbraucieni ar velosipēdu, īpaši kopā ar draugiem. Ziemā noteikti slēpojam. Tāpat skolotāju A. Šrādera un M. Oša ieliktie pamati nav zuduši, kaut skolas laikā fizikultūrā ne visai labi veicās.

Skolotāja darbs man nav svešs, zinu šo profesiju. Esmu bijusi gan skolniece, gan skolotāja, gan tagad skolnieces mamma. Zinu, ka darbs nav viegls, tādēļ novēlu skolotājiem izturību un optimismu, domājošus, sirsnīgus un radošus skolēnus! Skolēniem novēlu tādas pašas skolotājus! Un, lai tas viss piepildītos, ir vajadzīga gaiša, silta un mājīga skola. Novēlu manai skolai Saules mūžu!

Zita Zariņa (Vucina)

Man ir bijuši brīnišķīgi un lietderīgi skolas gadi

Mani sauc Agnese Jankuna. Esmu Madlienas vidusskolas 31. izlaiduma absolvente (2005. gads). Lai gan mācības šajā skolā uzsāku tikai piektajā klasē, nekad neesmu jutusies kā svešiniece. Madlienas vidusskolā pavadītais laiks manā dzīvē ir bijis ļoti nozīmīgs. Pārlapojot skolotāju rakstīto par mani 1. klasē un 12. klasē konkursam „Gada skolnieks 2005”, jāatzīst, ka nekas krasi nav mainījies. Tiesa, vērtības ir kļuvušas citādākas, proti, šīs tas ir zudis, šīs tas – nācis klāt.

Domājot par skolas gadiem, t.i., interesantiem notikumiem, situācijām, neatminos lielus pārkāpumus. Viens no vienkāršākajiem izskaidrojumiem ir tāds, ka es būtībā skolā dzīvoju. Ilgus gadus skola kaimiņu pagasta bērniem piedāvāja naktsmītnes internātā. Tā es nodzīvoju 8. istabiņā astoņus gadus. Likumsakarīgi, ka stundu kavēšana vai kāda izmulļošana man nepavisam nebija aktuāla. Citas mana rakstura īpašības izpaudās, kad, piemēram, Valentīndienā saņemtajās puīšu vēstulēs ar sarkanu pildspalvu izlaboju drukas kļūdas. Lai kļiedētu ilūziju par perfektu skolnieci, jāatzīst, ka divpadsmit skolas gados dienasgrāmatā biju nopelnījusi trīs piezīmes. Visos gadījumos par neapmierinošu uzvedību stundas laikā. Viena no tām bija par reizrēķina teikšanu priekšā kādam klasesbiedram, jo nevarēju sagaidīt pareizās atbildes. Par spīti šīm trim piezīmēm mani vecāki bieži apmeklēja skolu, bet tikai – lai saņemtu pateicību par labi audzinātu bērnu.

Iespējams, kādam šķiet, ka man nav, ko atcerēties, bet jāsaka: „Par lai-

mi, man ir bijuši brīnišķīgi un lietderīgi skolas gadi!” Manā karjeras ceļā liela nozīme bija atslēgas vārdam „skola” – skola kā izglītība, skola kā vide, skola kā manu personības iezīmju veidotāja, skola, iespējams, arī kā mana nākotnes darba vieta. Visā skolas laikā līdzās ir bijuši cilvēki, kuriem šodien ir vērts pateikt paldies.

Lielu pateicību izsaku latviešu valodas skolotājai Silvijai Tutānei, kura man bija kā klases audzinātāja. Viņa ir izcils paraugs, kādam jābūt skolotājam, kā veidot attiecības ar skolēniem, noteikt robežas, nepazaudējot uzticību un cilvēcību. Apzinot, ka S. Tutāne manī ir attīstījusi tādas vērtības kā cieņu, attieksmi, māku klausīties un iemācījusi, ka grāmata – tā ir vērtība. Ikreiz esmu lepna, ka sarunās par literatūru varu pastāstīt par izlasītajām grāmatām – tādām kā „Zaļā zeme” un „Mērnieku laiki”. Aizvien vairāk mājas grāmatu plauktus sāk papildināt latviešu un pasaules literatūras klasiķu darbi, un rokassomā vienmēr ir kāda grāmata. Zīmīgi, ka skolotāja jau pirms 10 gadiem zināja sacīt, ka „datoram manā dzīvē ir un būs liela nozīme; grāmata, laba un interesanta lasāmviela, būs pa rokai vienmēr”.

Otra ļoti nozīmīgā persona, kura bijusi man līdzās ne tikai kā skolotāja, bet arī atbalsts un paraugs dažādās ārpus skolas aktivitātēs, ir skolotāja Elita Atslēdziņa. Paldies par man dāvēto uzticību – uzņemties organizēt, vadīt, rīkot, kļūdīties, atkal organizēt, runāt, prezentēt. Skolotāja – atbalsts, skolotāja – motivators, skolotāja – skolotāja. Spilgtākais piemērs ir aktī-

vā darbošanās skolēnu pašpārvaldē, sākot ar diskotēkas noteikumu ieviešanu un beidzot ar vienotiem žetonu gredzeniem. Popielas, modes skates, sarunu šovs „Logi”, pirmās vienaudžu izglītotāju apmācības bija ikdienā. Tam visam līdztekus mācības mūzikas skolā, orķestra mēģinājumi, sporta treniņi. Ja sākotnēji es aizpildīju savu brīvo laiku ar aktivitātēm, tad pēc tam šis laiks aizpildīja mani. Ir milzīgs prieks, ka skolotāja deva iespēju dažādās kompetences pārbaudīt, apliecināt un uzlabot jau skolas laikā. Tas man ļāva izvairīties no nevajadzīgiem šķēršļiem vēlākās dzīves gaitās. Kavējoties atmiņās par skolu, jāteic, ka neko nenožēloju. Tur mācoties, biju skolas prezidente četrus gadus pēc kārtas. Cēli tas skan! Nelielai humora devai varu vien piebilst, ka esmu diezgan droša, proti, laikam nekad savā mūžā vairs šādu amatu neieņemšu. Un tomēr es iztēlojos, kādi būtu pasākumi un aktivitātes, ja būtu pieejami šī brīža resursi.

Dažreiz aizdomājos, vai fantastiskie cilvēki, kuri ikdienā ir man apkārt un ar kuriem bija un ir lemts sadarboties, norāda uz manu ļoti augsto veiksmes faktoru vai tā tomēr ir kāda cēloņu sakritība. Piemēram, visus skolas gadus man bija paši labākie sporta skolotāji – Andris Šrāders un Jevgēnijs Liepa. A. Šrāders man iemācīja disciplīnu, J. Liepa – nelika stāvēt rindas beigās mana nelielā auguma dēļ. Viņi mācēja ieinteresēt sportot un no tā gūt gandarījumu. Tāpat man bija, nē, ir – labākie klasesbiedri, starp kuriem ir iegūti draugi uz visu mūžu.

Šobrīd profesionāli attīstos – strādāju par Jaunatnes lietu speciālisti un studēju, lai kļūtu par karjeras konsultanti. Jaunatnes jomā pastāv četri principi: mācīties būt, mācīties darot, mācīties mācīties (zināt) un mācīties būt kopā. Protams, 2000. gadu sākumā nebija ne definēta jaunatnes joma, ne pamatprincipi, bet ir skaidrs, ka es šos pamatprincipus apguvu un mana darbība jaunatnes jomā aizsākās tieši Madlienas vidusskolā – manā skolā.

Es vēlu arī turpmāk skolai būt par vidi un atbalstu jauniešiem turpmākajā attīstībā. Daudz laimes dzimšanas dienā!

Agnese Jankuna

Novembris Madlienas bibliotēkā

Novembra mēnesī aicinājām uz bibliotēku Madlienas vidusskolas 1. un 2. klases bērnus, lai iepazīstinātu ar Annas Brigaderes dzīvi un daiļradi, jo šā gada 1. oktobrī rakstniecei tika atzīmēta 155. gadu jubileja. Nedaudz ielūkojāmies mazās Anneles bērnībā un tālākajās dzīves gaitās. Iepazīstinājām bērnus gan ar A. Brigaderes darbiem, rādot bildes, gan atskaņojot dziesmu ar A. Brigaderes vārdiem, gan parādot viņas populārāko pasaku „Sprīdītis”, kas uzņemta multiplikācijas filmā. Mūsu lasītāja Sandija Liepa kopā ar mammu Gunu izspēlēja mazu fragmentu no A. Brigaderes grāmatas „Ganu diena”.

 Anita Zaica,
Madlienas bibliotēkas bibliotekāre

Šogad dzejas svētkus atzīmējām novembra mēnesī, laikā, kas daudziem nepavisam nešķiet pievilcīgs un ko raksturo vien aukstums, slapjums un pelēcīgums. Tomēr šogad novembris bija atnācis ar baltu sniega segu un sarmu kokos, pat bērnu dārza žogs bija kā apgleznots, un šādā baltā rudens dienā pie mums bibliotēkā satikās dzeja ar mūziku pasākumā, kura viesi bija dzejniece Marika Svīķe un komponists Jānis Žagariņš.

Marikas Svīķes vārds nav svešs dzejas mīļotājiem, un ikviena viņas grāmata ir patiesi gaidīta, lasīta, dzeja citēta un rakstīta apsveikumos. Viņa ir sešu tautā iemīļotu dzejas grāmatu autore, un pati nāk no Smiltenes novada. Tie, kas nelasa dzeju, bet ir cītīgi latvie-

šu mūzikas klausītāji, būs pamanījuši, ka ne viena vien dziesma komponēta ar M. Svīķes vārdiem. Viņas purā ir vairāk nekā simts dziesmu tekstu, kas skan „Sestās jūdzes”, „Kaimiņu”, „Zelļu”, „Kantora o4” un „Kokmuižas muzikantu” izpildījumā, daudzas no tām ir Latvijas šlāgeraptaujas godalgotas.

Ar patiesiem un sirsnīgiem vārdiem mūs uzrunāja Marika Svīķe. Dzejniece stāstīja par sajūtām, par skaistumu un mīlestību mums visapkārt. Dzīve rit uz priekšu, viss turpinās – gluži kā Marikas jaunajā grāmatā ar tādu pašu nosaukumu „Viss turpinās”, kas ir par dzīvi, par laimi, par mīlestību...

Mūziķis un mūzikas skolotājs Jānis Žagariņš dzīvo Jaunpiebalgā, kur viņa darba gaitas sākās, pasniedzot

vietējā bērnu mūzikas skolā „pūšanas mākslu” mazajiem, tika pat izveidots orķestris. Šobrīd mūzikas skolā māca ģitārspēli.

Marikas Svīķes un Jāņa Žagariņa pirmo kopējo uzstāšanos 2009. gada vasarā Jaunpiebalgā skolas izlaidumā var uzskatīt par nejaušu: Marika bija aicināta runāt dzeju, bet Jānis spēlēja ģitāru un dziedāja paša sacerētas dziesmas, arī ar Marikas vārdiem. Tad sekoja kopīgas dzejas un mūzikas koncertprogrammas veidošana – Jāņa dziesmām Marika piepulcēja arī savas, kurām vārdi un melodija dzimušas vienlaikus. Kopš 2010. gada viņi klausītājiem sniedz koncertprogrammu, ko dēvē par sarunām dzejā un mūzikā.

Šķiet, ka Marika Svīķe savu līdzšinējo dzīvi ir aprakstījusi dzejā – gan jaukos brīžus, kad gribējies lidot, gan bezcerīgos, kad no mājas negribas izejt. Viņa savās vārmās aicina cilvēkus ne tikai mīlēt, bet arī piedot un vienmēr iet ar paceltu galvu.

Mūs visus todien vienoja Marikas dzeja un Jāņa melodiskās, liriskās dziesmas, šķiet, ka viņš savām melodijām atradis visskaistākos vārdus. Reizēm Jānim dziesmās pievienojās arī pati dzejniece ar savu skanīgo balsi.

Divas stundas paskrēja nemanot, un pasākuma noslēgumā katrs interesents varēja palūgt viesu autogrāfus.

 Daina Liepa,
Madlienas bibliotēkas vadītāja

Mani krāsainie dzejoļi

Katrs dzejolis ir brīnums – mazs, krāsains un noslēpumains. Kad sākas skolas gaitas, bērni priecājas par rudens krāšņumu un burvību, vēlāk – par pirmo sniegu un ziemas priekiem. To visu varat lasīt Madlienas vidusskolas sākumskolas skolēnu dzejoļos.

Puķu zirņi, tīteņi,
Manā dārzā aug.
Garāki par mani pašu
Viņi stiepties māk.

Liene Šķēla, 2.a kl.

Rudens vējos lapas birst,
Kokiem skumji ir mazliet.
Tikai bērni priecīgi,
Skolā draugus satikt var.

Ieva Kleinberga, 2.a kl.

Lidoja reiz feja viena,
Viņai bija dzimšanas diena.
Draugi dāvāja tai ziedus –
Fuksijas un asteres.

Terēza Elza Rone, 2.a kl.

Nāk krāsains rudens mūs apciemot
Pār zeltainiem vasaras laukiem.
Un steigsimies rudeni izbaudīt
Ar prieku, vēju un dejām.

Egija Marta Graudiņa, 2.a kl.

Šogad rudens diezgan mainīgs,
Saule spīd, lietus līst, un varavīk-
sne laistās.

Garastāvoklis man čābīgs,
Mājās jādodas jau drīz.

Kokos lapas dzeltenas,
Sarkanas un oranžas.
Āboli jau saldi, mājās pilni galdi.

Rudentiņam teikšu tā:
„Nelaid ziemu pagalmā!”

Sandija Liepa, 2.a kl.

Klāt rudens
Jau rudens klāt,
Lapas sāk dzeltēt,
Saule silda mazāk,
Un pūš stiprs vējš.

Dienas kļūst īsākas, vēsākas,
Zem kājām čaukst lapas.
Un zīles zem kājām grab,
Rītos zirnekļi auž jaunus tīklus.

Zied skaistas dāliju kupenas,
Un asteres smaržo pēc rudens.
Uz dienvidiem dodas gājputnu bari

–
Jau rudens.

Tija Kačanova, 3.a kl.

Zvaigžņu lietus
Atnāk nakts,
Un zvaigžņu lietus krīt,
Tik spožs un karsts
Virš manas galvas līst.

Man galvā simtu domas līst,
Bet zvaigznes krīt tik ātri,
Ka nevar laikā vēlēšanos izteikt.
Kaut zvaigznes kristu lēnāk,
Tad gan es visu spētu!

Haralds Veide, 3.a kl.

Rudens skaistums
Vasara aizgāja skumjām lielām,
Rudentiņš atnāca lēnām pa pēdām,
Paņēma līdzī krāsainas lapas,
Miglainus rītus, pelēkus vakarus.
Bērni uz skolu soļo nu braši,
Darbīgas dienas viens otram vēlam
nu paši!

Raivis Andriksons, 3.a kl.

Mežs
Mežā lietu daudz,
Koku pilns un ogas ar.
Svaigs gaiss un labs prāts,
Dzīvnieki un kukaiņi.

Kā zaļā pasaulē mežā ir,
Nu var sēņot, lasīt ogas.
Mežā tik daudz kas notiek,
Visu ko var pamanīt!

Elīza Tirzmaliete, 3.c kl.

Zaļā pasaule
Zaļā miskaste zaļus ābolus ēd.
Zaļi āboli aug zaļā ābelē.
Zaļā ābele aug zaļajā zālē.

Zāle zaļa kā zaļš papīrs.
Zaļš papīrs nokrāsots zaļš.
Bērns ar zaļām acīm tur zaļo zīmuli.
Zaļais zīmulis krāso zaļo papīru
Zaļu, zaļu kā zaļo zāli.

Emīls Vanags, 3.c kl.

Perfektā klase
Stundās strādājam mēs labi
Un vēl skolotāju klausām.
Sportā skrienam ātri, ātri.
Valodiņā rakstām glīti.

Matemātikā ir viegli,
Ja skolotājā klausās.
Dabaszinībās ir jautri,
Visu vērot mums ir prieks.

Sociālās zinībās socializējamies
tautā,
Visu, ko mēs uzzinām, būs mums
noderīgs.

Angļu valoda mums jautra,
Jaunus vārdus mācoties.

Paula Trence, 4.a kl.

Ziemas prieki
Ziemeņa, ziemeņa,
Nāc, nāc ātrāk!
Atnes sniegavīrus
Un puteniņi!

Atnes krāšņās
Sniegpārslīņas
Un vēl sniega
Kaujas jautras!

Sandija Tobiasi, 4.a kl.

Madlienas VP II „Taurenītis” – pedagogam draudzīgākā izglītības iestāde 2016

Šī gada 23. novembrī LIZDA konferencē „Paaugstināsim profesijas prestižu – uzticoties, cienot un novērtējot pedagogu darba nozīmīgumu” svinīgi tika piešķirts statuss „Pedagogam draudzīgākā izglītības iestāde 2016”. Starp laureātiem bija arī Madlienas pirmsskolas izglītības iestāde „Taurenītis”.

Konferences pirmajā daļā notika LIZDA pētījuma „Skolotāju profesijas prestižs Latvijā” prezentācija un paneldiskusija, ko vadīja Ansis Bogustosvs, bet otrajā daļā konkursu „Kāpēc es gribu būt skolotājs?” un „Pedagogam draudzīga izglītības iestāde 2016” laureātu apbalvošana.

LIZDA konkursā „Pedagogam draudzīga izglītības iestāde 2016” pieteicās 29 Latvijas izglītības iestādes, 19 no tām viesojās žūrija, lai novērtētu pedagogu sociālo drošību un darba kopīgumu, darba organizāciju, infrastruktūru, darba kvalitātes veicināšanu un personīgās izaugsmes iespējas, darba drošību, aizsardzību, mikroklimatu un savstarpējās attiecības, reputāciju, atalgojumu. Konkursa uzvarētājus noteica žūrija, ņemot vērā darba devēja pašvērtējumu un ekspertu atzinumu

pēc vizītem un konkrētiem kritērijiem. Par pedagogiem draudzīgu var uzskatīt iestādi, kurā izveidota sakārtota sociālā, fiziskā un informatīvā vide.

Arodbiedrība piešķir statusu „Pedagogam draudzīga izglītības iestāde 2016”, pasniedzot goda plāksnes 9 izglītības iestādēm, kuru vadītāji – darba devēji – piedalījās arodbiedrības rīkotajā konkursā, lai novērtētu pedagogu darba apstākļus: lecavas vidusskolai, Inčukalna pamatskolai, Daugavpils pil-

sētas 4. speciālajai pirmskolas izglītības iestādei, Valmieras 2. vidusskolai, Madlienas VP II „Taurenītis”, Jaunpils vidusskolai, Talsu PII „Sprīdītis”, Cēsu pilsētas vidusskolai, Naukšēnu novada vidusskolai.

LIZDA atzinību, pateicību par dalību konkursā un veicināšanas balvas saņēma arī Taurupes pamatskola un vēl 7 izglītības iestādes.

VP II „Taurenītis” vadītāja
Ingrīda Mārtiņa

Piektdiena, 4. novembris, atnāca ar skumju ziņu, pa baltu sniega ceļu uz mūžību aizgājusi mūsu Mētra Puča. 92 gados bija paveikts tik daudz: gan strādājot p/s Madliena, gan meteoroloģiskās novērošanas postenī, diendienā mērot nokrišņus, cik biezs sniegš uzsnidzis, cik daudz lietus nolijis, gan pēdējos 15 gadus latviešu trimdas literatūras „Grāmatu klēnī” Lielvārdē, kurā viņa strādāja vēl līdz pat 90 gadu vecumam. Sākot ar klēns iekārtošanu, līdz pēdējai darba dienai tika apmīlota katra grāmata, atrodot tai piemērotāko vietu plauktā, katram lasītājam iesakot interesantāko lasāmvielu. Mētra nešaubīgi bija lielākā grāmatu lasītāja arī Madlienas bibliotēkā. Viņa bija piedzīvoju-

si dažādu sabiedrisko iekārtu laikus Latvijā, un pati bija dzīva mūsu tautas vēstures grāmata. Arī Madlienas pagasta vēsture tika saglabāta rakstos un fotogrāfijās, ko vēlāk nodeva muzejam un bibliotēkai. Pēdējos 17 gadus dzīvojot Lielvārdē, sirdī viņa bija un palika madlieniete. Madlienas cilvēki vienmēr bija gaidīti ciemiņi un ikreiz ļoti sirsnīgi un mīļi uzņemti.

„No Tevis tik daudz bija, ko gūt,
Tavas pēdas ir dziļas, tās nepazūd...” tā gribas teikt, pavadot mūsu Mētru mūžības ceļos.

Madlienas bibliotēka

Madlienietes ciemos pie Mētras 90 gadu jubilejā.

KULTŪRAS NOTIKUMI MADLIENAS KULTŪRAS NAMĀ

Informācija: 65039166;
e:pasts: elina.ratmeistare@ogresnovads.lv

10. decembrī 18.00 – Tautas instrumentu spēles kursu dalībnieku koncerts.

leēja bez maksas

11. decembrī 17.00 – Kultūras nama lielajā zālē
Mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu 3. adventes
koncerts „**Kad svecēs sarunājas...**”

27. decembrī 13.00 – Senioru vecgada balle.

Muzicēs grupa „Leivēri”.

Transportu lūdzam pieteikt pagasta pārvaldē līdz 23.
decembrim. Tel. 65039185

31. decembrī 22.00 – Vecgada vakara balle.

Dejosim un dziedāsim

IMANTA VANZOVIČA un HARIJA UŽĀNA pavadībā.

Būs gaidītas ģimenes.

Bērniem paredzēti savi prieki un izklaides.

Lidzi jāņem groziņš.

Ieejas maksa 10,- EUR pieaugušajiem
(pasākuma vakarā 15,- EUR). Bērniem līdz 13 gadu
vecumam 3,- EUR.

Biļešu iepriekšpārdošana un galdiņu pieteikšana
Madlienā kultūras namā
vai zvanot 65039166, 224255536.

Pasākumi Madlienā vidusskolā

12.-16.12. Labo darbu nedēļa.

12.-16.12. Izstāde „Ziemassvētku dekors”

21.12. 14.00 sekmēs veiksmīgāko skolēnu
un viņu vecāku pieņemšana pie
skolas direktora (4.- 12.kl. skolēni).

21.12. 17.00 Ziemassvētku pasākums
1.- 12.klašu skolēniem.

21.12. Ziemassvētku pasākums
Krapes filiālē.

SIA „ALLFORIO”, reģ. Nr. 40103754258, meklē
dežurantus ar savu automašīnu 12 km attālumā no
Zaubes Ērgļu virzienā. Darbs maiņās. Var būt pensionārs.
Tel. 28484720

SIA „SENLEJAS”, gaļas pārstrādes uzņēmums,
aicina darbā apkopēju. Telefons: 29485131
E-pasts: laura@senlejas.lv

Līdzjūtības

*Es aizgāju, kaut viss te ļoti patīk,
Un gribētos vēl ilgi, ilgi būt.
Varbūt tur brīnumu var satikt,
Ko te man dzīve neatļāva gūt.*

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Valērijam Vitolam,
māmiņu kapu kalniņā pavadot.

Līga un Oksana ar ģimenēm

*Cik gājums garš man nolemts bij,
Tik šajā saulē noiets ir.
Nu tālāk ceļu skujas vij...*

Izsakām līdzjūtību Lindai Straumēnai,
māsu smiltājā pavadot.

SIA „Madliena 2”

*Vai, māsiņa, vai, māsiņa,
Kā es tevi aizmirsīšu?
Ko pasauksu guldamies,
Ko no rīta celdamies?*

Izsakām līdzjūtību Lindai Straumēnai,
māsu kapu kalniņā pavadot.

Lopkopju kolektīvs un lopkopības speciālisti

24. XII

Šai Ziemassvētku nakti, kad svecītes mirdz,
Saki visu, kas sakāms, saki to no sirds.
Tas palīdzēs ielīksmot, piedot un lūgt,
Tas palīdzēs visiem daudz labākiem kļūt!

Ziemassvētki

Madlienā ev. lut. baznīcā

13.00 ansambļa “Mirkli”
koncerts (vadītājs Andris Upenieks)

14.00 Ziemassvētku
dievkalpojums

Madlienā pagasta pārvaldes informatīvā lapa. Tirāža 300 eks. Iespiesta SIA “Tipogrāfija Ogrē”.

Iznāk katra mēneša pirmajā nedēļā. Materiāli nākamajam numuram iesniedzami līdz katra mēneša 27. datumam.

Redaktors-Mareks Liepa, tekstu korektore-Zinta Saulīte. e-pasts: manamadliena@inbox.lv

Informatīvā lapa pieejama internetā: <http://www.slide.lv/mana-madliena>

Adrese: Madlienā pagasta pārvalde. Tālruni: 65039085, 65039185.

Par publicētajiem faktiem un uzskatiem atbild raksta autors.

Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar raksta autora viedokli.

